

ærede Thing vil se af Udvalgets Motivering her, at vi holde os overbeviste om, at det Kontorholdsvederlag, der kan være fornødent for dette Embede, vil kunne indskrænkes til 1,070 Rd., altsaa en Nedsættelse af 200 Rd. overfor Ministerens Forslag. Seg skal, idet jeg henholder mig til Motiveringen, her bemærke, at, naar den afdøde Embedsmand har brugt 1,600 og nogle Rigsdaler, altsaa omtrent 400 Rd. mere, end Udvalget foreslaar, og 200 Rd. mere, end den høitagtede Justitsminister har troet at kunne foreslaa Thinget at bevilge, ligger deri ikke den fjerneste Behovsdelse, thi det ærede Thing maa erindre, at den afdøde Embedsmand lønnedes med Sportler og altsaa maatte afholde sine Kontorholdsudgifter af sin egen Lomme; man har altsaa ingen som helst. Dpfordring til at dømme om, hvorvidt han har brugt Mere eller Mindre end fornødent, thi det kan ligge i personlige Betragtninger; Udgifterne hero paa ham selv og vedkommene slet ikke os. Dette, fordi man ellers kunde komme til at tro, at der kunde behreides den vedkommende Embedsmand Noget, naar han har brugt saa stort et Beløb til sit Kontorhold. Ved Embedet som Herredsfoged og Skriver i Falsters vestre Herred er der foreslaaet en Nedsættelse, men jeg tror dog foreløbig, at der foreligger anført Tilstrækeligt til at begrunde denne i selve Betænkningen. Det Samme gjælder med Hensyn til Embedet paa Færøerne, hvor der ikke er foreslaaet nogen Nedsættelse. — Gaar man over til de Embeder, som ere opførte under § 2, og som det ærede Thing vil lægge Mærke til ere saadanne Embeder, som allerede nu i 5 Aar have havt Kontorholdsvederlag, hvor det altsaa er en Revision, der er Tale om, skal jeg strax bemærke overfor Embedet som Virkedommer og Skriver paa Samsø, at idet Udvalget oftere ved forskjellige Embeder kommer til at udtale, at man ikke anser det for rigtigt at forhøje det engang ansatte Kontorholdsvederlag for et Embede, naar der ikke foreligger bestemte Dphlysninger og Kjendsgjerninger, der maatte begrunde en saadan Forhøielse, og at man altsaa i Reglen ikke tror at turde indlade sig paa mindre væsentlige Forhøielser, saa er her et Tilfælde paa Samsø, hvor Be-

løbet er forhøjet med 47 Rd., og da det ikke er blevet særlig begrundet i Betænkningen, skal jeg anføre, at, naar Udvalget ikke her har gjort denne Betragtning gjældende, men tilraader at blive ved Justitsministerens Forslag, er Grunden ligesom den, at i de sidste 5 Aar er en stor Del af Samsøs Fæstegjælder gaaet over til Selveiendom, og det viser sig jo altid, hvad vi i Forveien kunne sige os, vil blive Følgen, at en saadan Overgang fra Fæstegods til Selveiendom vil medføre en Del flere Forretninger for Embedsmændene. — Med Hensyn til Embedet som Byfoged og Skriver i Storeheddinge samt Herredsfoged og Skriver i de tilstødende Landdistrikter er der sagt det Fornødne i Betænkningen. — Ved Embedet som Herredsfoged og Skriver i Lunde og Skam Herreder var der anført forskjellige Grunde i Lovforslagets Motiver, der ere Gjen-tagelser af, hvad den vedkommende Embedsmand selv har anført, hvilke Grunde Udvalget ikke har troet at kunne tillægge nogen videre Indflydelse, navnlig dette, at han maatte tage saa megen Andel i Kontorarbejdet, at hans Kræfter opledes. Dette have vi ikke troet var særligt for ham; vi have fundet, at dette var en ganske almindelig Ting for de fleste Mennesker, og at man derfor ikke har kunnet gjøre nogen Undtagelse i saa Henseende. Det Samme gjælder, hvor han har udtalt, at han ikke var i Stand til at vedligeholde og udvide sine Kundskaber og hele sin aandelige Friskhed. Dette tror jeg heller ikke man kan tage noget Hensyn til; det beror meget paa et Menneskes Naturel. De fleste vedligeholde deres aandelige Friskhed længst ved at være virksomme i deres Kald, og mangen Gang slappes den aandelige Friskhed ved, at man har for Lidt at bestille. Vi have derfor ikke kunnet tillægge dette Raisonnement en saadan afgjørende Betydning. Der er tillige anført, at han oftere selv maatte føre sin Retssprotokol; men heller ikke dette have vi turdet antage, som en tilstrækkelig Grund til Forhøielse. Endelig har han anført, at han bor 1 à 1½ Mil fra den nærmeste Grændse af sin Jurisdiktion. Dette er vistnok en Ulempe; det kan ikke negtes, at det er en virkelig Ulempe, og vi have derfor blot som en Hensigtning i Udvalget